

[Undervisnings- og forskningsministeren]

der forskningen som helhed. Det vil jeg godt lige have lov at nævne.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal indrømme, at der er mere udadvent politisk pondus i at komme og foreslå nyetablerede institutter, end der er i at prøve at bevare dem, vi har. Sådan er det nu engang. Aviserne ville skrive mere om, at der kommer 4 nye institutter, end om dem, vi har og søger at højne kvaliteten på. Også jeg synes, at det er et problem, at pressen og de, der formidler, hvad der sker her i huset, giver det den betydning. Men det skal ikke afholde mig fra stadig væk at være en lille smule optaget af, hr. minister, at vi højner og fastholder den kvalitet, vi allerede har.

Når ministeren siger, at det er første år, ministeren har ansvaret for et område, hvor der sker disse produktivetsbesparelser på forskningen, er det jo ikke rigtigt. Af hensyn til Folketingstidende skal jeg her fra talerstolen sige, at vi har altså haft produktivetsbesparelser på forskning også i den finanslov, som var gældende sidste år. Det er rigtigt, at de ikke var af et så stort omfang, som de var på undervisningsårsværket, korrekt. Men vi ved alle sammen, når man sidder på en institution og skal få tingene til at hænge sammen, at de studerende er der nu engang, og de gør krav på undervisning, heldigvis da, og så må man jo nu engang skære dér, hvor der er en lille smule smør på brødet.

Jeg er ikke optaget af bare at smøre bredt ud. Jeg er optaget af, at vi kvalitetsmæssigt vurderer, hvor der er kvalitetsproblemer i forskningen. Det kan vi få Forskningspolitisk Råds oversigt og forskningsrådenes oversigter over. Her går vi ind og retter op. Resten har vi så mulighed for at prioritere, og vi skal altså bruge dem, der er valgt til det og udpeget af ministeren, nemlig forskningsrådene – og også gerne i samarbejde med Forskningspolitisk Råd – til at høre, hvor det er, der er mulighed for at få en større international gennemslagskraft i vores forskningsverden.

Det er det, vi nu skal forhandle, men jeg vil gerne anerkende, at ministeren har været meget åben her under debatten, og det ser ud til, at vi så kan finde en konstruktion. Vi vil gerne deltage i de forhandlinger, som måtte føre frem til, at vi får rettet op på disse ting.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

For det første vil jeg bestemt ikke afvise, at en væsentlig del af midlerne bør bruges i mindre eller i samlede klumper. Vi ønsker ikke at sprede det hele ud, men der er to bemærkninger, jeg synes jeg skal sige. Den ene er, at det simpelt hen ofte vil være mest økonomisk at tage udgangspunkt i eksisterende miljø, og at vi med færre midler kan få noget op at stå end ved at oprette noget helt nyt.

Nu må vi ikke glemme, at det er meget uøkonomisk, som det foregår nu, hvor førende institutter stagnerer på grund af manglende nyanstættelser, og hvor unge forskere – og unge i dag er jo ikke kun 20–30-årige, men ofte 40-årige eller nogle af dem sågar over 50 år, fordi det har stået på så længe – ikke kan få job. Det er uøkonomisk, simpelt hen, og derfor vil det ofte være den mindst økonomiske måde at få noget for pengene på at starte fra grunden af.

Den anden bemærkning er, at man også skal være opmærksom på, at forskning fundamentalt er en anarkistisk disciplin. Det generer enhver planøkonom, det ved jeg. Man kan ikke styre det, fordi der altid vil opstå talenter på uventede steder med nye ideer, og man må ikke skære så tyndt i systemet, at de ikke kan trives og gå frem. Det sætter en grænse for den planlægning, som, o.k., nogle i ministerierne gerne vil have.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det, som hr. Rahbæk Møller sagde her, tror jeg mange kan være enige med ham i, og det er jeg sikker på, at det vil Grundforskningsfonden også have megen sans for.

Det, jeg står og plæderer for, er jo ikke, at vi nu skal bestemme, hvordan dette skal gøres. Jeg advarer tværtimod de ordførere, som har talt for, at vi skulle bestemme, at man ikke måtte gøre det og ikke det osv. Så mit synspunkt er: Lad os give denne fond så frie hænder som muligt til at gavne dansk grundforskning på den måde, fonden finder bedst.

Og lad os så holde os på det abstraktionsniveau, som Forskningspolitisk Råds formand har angivet i interviewet i Information i dag, hvor han siger, at formålet er, at vi nu for første gang i Danmark skal kunne satse stort og give store klumper og derved fremelske nogle forsk-